

Vart är du på väg?

- Kära vänner vi befinner oss alla på en vandring genom livet och på denna vandring så ställs vi inför viktiga val. Vilken riktning ska mitt liv ta?

För några av er som går på högstadiet så står ni inför ett val vad ni ska välja att läsa på gymnasiet?

- För andra så handlar det kanske om vilket jobb eller högskoleutbildning ni ska söka. Och för några vem ni ska gifta er med.

Genom våra liv så ställs vi inför många viktiga val och idag så ska vi tala om det viktigaste valet som finns.

- Genom Lukasevangeliet så kommer Jesus ständigt tillbaks till frågan: Om vi är villiga att beräkna kostanden av lärjungaskapets krav?

Är vi villiga att i självförnekelse vandra i Jesu efterföljelse eller vill vi gå vår egen väg?

- Lärjungaskapets krav är inte lätta, det kristna livet är ingen dans på rosor. Det finns en smal väg kantad med lidande och svårigheter, men det finns också en bred väg som leder till fördärvet och det är många som går fram på den.

Har du beräknat kostnaden? Är du redo att följa Jesus vart helst han kallar dig eller vill du gå din egen väg?

- Låt oss gå till vår text för detta möte från Lukas 9:51-62 och ställa oss frågan: Vart är vi på väg: Mot korset i självförnekelse eller befinner vi oss på vår egen väg?

⁵¹När tiden för hans bortgång var inne, vände han sitt ansikte mot Jerusalem fast besluten att gå dit upp. ⁵²Han sände budbärare framför sig, och de gav sig i väg och gick in i en samaritisk by för att förbereda

hans ankomst. ⁵³Men folket tog inte emot honom, eftersom han var på väg till Jerusalem. ⁵⁴När hans lärjungar Jakob och Johannes såg det, sade de: "Herre, vill du att vi skall kalla ner eld från himlen som förtär dem?" ⁵⁵Men Jesus vände sig om och tillrättavisade dem. ⁵⁶Och de gick vidare till en annan by.

⁵⁷Medan de vandrade vägen fram, sade någon till honom: "Jag vill följa dig vart du än går." ⁵⁸Jesus svarade honom: "Rävarna har lyor och himlens fåglar har bon, men Människosonen har inget att vila huvudet mot." ⁵⁹Till en annan sade han: "Följ mig!" Mannen svarade: "Herre, låt mig först gå och begrava min far." ⁶⁰Jesus sade till honom: "Låt de döda begrava sina döda, men gå du och predika Guds rike!" ⁶¹En annan sade: "Jag vill följa dig, Herre, men låt mig först ta farväl av min familj." ⁶²Jesus svarade: "Ingen som ser sig om sedan han har satt handen till plogen passar för Guds rike."

[Bön]

- Kära vänner, vi har nu kommit fram till den tredje och längsta delen av Lukasevangeliet.

I den första delen i kap 1-4 fick vi en introduktion till boken där vi fick möta Jesu födelse och hans förberedelse till tjänst med hans dop och frestelse.

- I den andra delen från kap 4-9:50 som vi avslutade förra gången jag predikade så har vi fått följa Jesu tjänst i Galilén.

Och här i den tredje delen från kap 9:51 så börjar Jesus sin resa mot Jerusalem som kommer att avslutas i kap 19 där den fjärde och sista delen av boken kommer att utspela sig.

- I vår text för idag så betonar Jesus vikten av efterföljelse och självförnekelse.

Tidigare i kap 9 efter att Petrus hade bekänt att Jesus är Messias så sa Jesus följande i v.22-26:

”Människosonen måste lida mycket och förkastas av de äldste och översteprästerna och de skriftlärda. Han måste dödas och på tredje dagen uppväckas.”

²³Sedan sade han till alla: ”Om någon vill följa mig, skall han förneka sig själv och varje dag ta sitt kors och följa mig. ²⁴Ty den som vill bevara sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull, han skall vinna det. ²⁵Vad hjälper det en människa, om hon vinner hela världen men förlorar sitt liv eller själv går förlorad? ²⁶Den som skäms för mig och mina ord, honom skall Människosonen skämmas för, när han kommer i sin och sin Faders och de heliga änglarnas härlighet.

- Här så ser vi vikten av självförnekelse att vi ger upp rätten att själva vara i centrum för våra liv och att vi överlämnar våra liv helt i Guds hand att han får göra vad han vill med oss.

Och det är detta Jesus kommer tillbaks till i den text vi ska titta på idag. I detta avsnitt så vill jag att ni ska lägga märke till tre saker:

1. Jesu exempel av självförnekelse (v.51-53)
2. Hur Jakob och Johannes men även vi så ofta brister i självförnekelse (v.53-55)
3. Tre exempel genom vilket vi tvingas ta ställning: Vill vi gå vår egen väg eller följa Jesus på väg mot korset i självförnekelse (v.56-62)

Låt oss börja med att i v.51-53 se på Jesu exempel av självförnekelse. Han hade redan två gånger en gång direkt och en gång indirekt talat till lärjungarna om hans väntande lidande, död och uppståndelse.

- Och på förklaringsberget så hade han talat med Mose och Elia om hans bortgång, hans exodus, som han skulle fullborda i Jerusalem.

Han visste vad som väntade honom i Jerusalem, lidande, förkastelse och den mest grymma tänkbara död.

- Men ändå så läser vi v.51 när tiden för hans bortgång var inne, alltså tiden då han skulle dö, uppstå och tas upp till himlen när denna tid började uppfylla sig så står det och hör och häpna:

vände han sitt ansikte mot Jerusalem fast besluten att gå dit upp.

- Tänk er att den värsta formen av lidande väntade, men ändå vände han sitt ansikte mot Jerusalem fast besluten att gå ditt.

Här så har vi det största och mest underbara exemplet av självförnekelse. Han överlämnade sitt liv i Faderns hand och förnekade all rätt att som människa bestämma över sitt liv.

- Fader vår som är i himlen, helgat vare ditt namn, tillkomme ditt rike, ske din vilja så som i himlen så och på jorden.

Han överlämnade sitt liv åt Faderns vilja fastän det mest fruktansvärda lidandet och den grymaste döden väntade honom.

- Här i vers 51-53 så står det 3ggr på grekiska "hans ansikte". Han satte sitt ansikte mot Jerusalem i v.51, sände budbärare framför sitt ansikte i v.52, och hans ansikte var på väg till Jerusalem i v.53.

Detta är ett semitiskt talesätt som betyder att vara fast besluten. Ingen återvändo, det är bara en sak som gäller.

- Han hade en odelad uppmärksamhet och det var att bege sig till Jerusalem ditt han skulle gå för att slutföra det uppdrag varför han hade kommit till denna jord.

Att genom sin död och uppståndelse frälsa sitt folk från deras synder. Kära vänner vilket fantastiskt exempel Jesus ger oss av en uppoffrande självförnekelse för att underordna sig Faderns vilja och för att i kärlek rädda oss från vår synd.

- Här så har vi oerhört mycket att lära oss. Först och främst att vi som han hade sagt till sina lärjungar förnekar oss själva och dagligen tar vårt kors och följer honom (Luk 9:23).

Tänk att han var villig och fast besluten att genomgå detta hemska lidande och denna fruktansvärda död pga. alla dom synder som vi har gjort oss skyldiga till.

- För alla synder vi har begått i tankar, ord och gärningar. Han tog det dödsstraff som vi förtjänar och genom att inte förtrösta på våra gärningar utan genom att omvända oss och tro på honom så blir vi räddade.

Om han som CT Studd sagt: "...Är Gud och dog för mig då kan ingen uppoffring vara för stor för mig att göra för honom"

- Vilket underbart kärleksfullt exempel. Om han har gjort allt detta då borde vi vara villiga att göra allt vi kan för honom.

Att nu inte längre ske min vilja utan hans. Vem kan annat än att vilja brista ut i tillbedjan och i att vilja tjäna vår mästare och kung som har gjort allt detta för oss.

- Men Jesu exempel är inte bara även om det är det primära ett exempel på hur vi ska leva i självförnekelse för honom utan också hur vi ska leva för varandra.

Detta kan vi läsa i den underbara texten i Fil 2:3-6 ³**Var inte självupptagna och stolta. Var i stället ödmjuka och sätt andra högre än er själva.** ⁴**Se inte på ert eget bästa utan tänk på andras.** ⁵**Var så till sinnes som Kristus Jesus var.** ⁶**Fastän han var till i Gudsgestalt, räknade han inte tillvaron som Gud såsom segerbyte** ⁷**utan utgav sig själv genom att anta en tjänares gestalt då han blev människa. Han som till det yttre var som en människa** ⁸**ödmjukade sig och blev lydlig ända till döden – döden på korset.**

- Må vi bli speglar som reflekterar Jesu självförnekande kärlek till varandra. Där vi inte ser till vårt eget bästa utan tänker på andras och där vi är så till sinnes såsom Kristus.

Kära vänner, jag känner mig som en stor hycklare när jag säger detta. Jag brister så i detta när det gäller självförneksle gentemot min nästa och jag tror nog många av er kan känna igen er med mig.

- Vi är allt för själviska. När jag gifte mig och än mer när vi fick barn så blev jag oerhört medveten om min själviskhet och det är här vikten av självförnekelse kommer in.

Må vi be att den helige Ande skulle hjälpa oss så att dessa ord blir en verklighet i våra liv.

- Må vi be att våra liv skulle få reflektera Jesus mer och mer och att vi dagligen skulle få bli räddade från vår själviskhet.

Gud var barmhärtig mot oss, hjälp oss. Vi har så misslyckats på detta område, men vi har en som har lyckats, en som var helt osjälvisk som helt förnekade sig själv för att rädda oss.

- Och bli inte missmodig om du likt mig dagligen får kämpa med denna synd.

Vi har ett underbart löfte i 1 Joh 3:2-3 **²Mina älskade, vi är nu Guds barn, och vad vi skall bli är ännu inte uppenbarat. Men vi vet att när han uppenbaras, kommer vi att bli lika honom, ty då får vi se honom sådan han är. ³Och var och en som har detta hopp till honom renar sig, liksom han är ren.**

- Kära bröder och systrar vi ska bli lika honom, en dag när Jesus kommer tillbaka så ska all vår själviskhet försvinna då vi får bli lika honom. Och den som har detta hopp renar sig liksom han är ren.

Genom dina svårigheter, genom din kamp mot synden, precis som Jesus hade blicken fäst på sin bortgång, på sin himmelfärd på samma sätt ha din blick fäst på honom och den slutgiltiga räddning som han har för dig.

- Vilken dag det ska bli när min Jesus jag får se, när för hans fot jag faller ned, han som döden för mig led, när han tar mig i sin hand och leder mig till löftesland. Vilken underbar dag det ska bli!

Till dess låt oss hålla ut och följa hans exempel. Så vi har nu för det första sett Jesu exempel av självförnekelse och vad vi kan lära oss från detta.

- Låt oss nu för det andra se på hur lärjungarna men även vi så ofta brister i vår självförnekelse i v.53-55.

Och ska vi vara ärliga så har vi redan sett det i form av vår själviskhet. Vad är det då som händer här?

- Jesus har skickat ut budbärare för att förbereda för hans ankomst i en samaritisk by men dom vill inte ta emot honom eftersom han var på väg till Jerusalem.

Dom förkastade Jesus och detta är något vi mer och mer kommer att se på vägen mot och slutligen i Jerusalem hur människor kom att förkasta Jesus.

- Detta är första gången som samariterna nämns i Lukasevangeliet. I nästa kapitel så kommer Jesus att berätta om den barmhärtige samariten och i kap 17 om en spetälsk samarit.

Samariterna fick sitt namn från det område i vilket dom bodde, nämligen Samarien som låg mellan Galileen och Judeen.

- Galileen var platsen där Jesus just hade avslutat sin tjänst och Judeen det område i vilket Jerusalem låg som var hans slutdestination.

Vad var det då som var så speciellt med samariterna? Jo, judarna och samariterna rent ut sagt hatade varandra och det hela har sitt ursprung kring tiden för dom assyriska och babyloniska fångenskapen.

- Samariterna har sitt ursprung bland de judar som stannade kvar i detta område under fångenskapen och gifte sig med andra folk.

Dom var vad man kan säga ett bland folk, halvjudar med en bland religion där dom blandade judendom med andra religioner.

- Dom hade sina egna seder och sitt eget tempel på berget Gerisim som judarna kom att förstöra.

Judarna från Galileen hatade samariterna så mycket att det var vanligt när dom skulle bege sig till Jerusalem att dom inte tog den kortaste vägen genom Samarien utan istället tog en omväg genom att gå på andra sidan Jordan. Och detta för att undvika att få någon som helst kontakt med samariterna.

- Och nu så förkastade dom Jesus eftersom han var på väg till Jerusalem.

Vad blev då Jakob och Johannes reaktion? I en heder och skamkultur där man inte kan förlora sin heder så kände dom sig förnärmade och kränkta och ville straffa Samariterna för att dom inte tog emot dom.

- Det räckte inte för dom att göra som Jesus hade sagt till lärjungarna att de skulle göra när de i början på kapitel 9 hade blivit utsända till judiska städer.

Att om man på en plats inte tog emot dom att de skulle skaka av sig dammet från deras fötter till vittne mot människorna på denna plats om den väntade domen om dom inte omvände sig.

- Men detta var inte tillräckligt för lärjungarna. Precis som Elia i 2 Kung 1 hade kallat ner eld från himlen över dom befäl och soldater som kung Ahasja hade skickat mot honom så ville Jakob och Johannes kalla ner eld från himlen för att förtära denna by.

Det kanske inte är för intet som Jakob och Johannes kom att kallas åskans söner (Mk 3:17).

- Dom brast i självförnekelse och ville inte vända andra kinden till. Dom ville ha dom och dom ville ha det nu. Och dom kunde citera Bibelveser som stöd för sitt handlande.

Dom förstod inte att Jesus vid sin första tillkommelse inte hade blivit sänd för att döma världen utan för att den skulle bli frälst genom honom (Joh 3:17).

- När Jesus hörde dom säga detta tillrättavisade han dom och sen gick dom vidare till en annan by.

Vad Jakob och Johannes just ville göra kan tyckas som något långt borta från oss.

- Men mina vänner vi är lika benägna som dom att vilja hävda vår rätt gentemot dom som har behandlat oss illa.

Titta vad han eller hon har gjort emot mig. Nu ska dom allt få. Om dom har gjort så mot mig så ska jag göra livet svårt för dom. Dom ska allt få känna på hur det känns.

- I torsdags så gick vi på bibelstudiet igenom 1 Kor 6 där Paulus i v.7 säger till kristna som ville föra varandra inför världsliga domstolar: Varför lider ni inte heller en oförrätt?

Jag kan själv känna igen mig i Johannes och Jakobs hårda, obarmhärtiga och känslolokalla attityd när jag vid ett tillfälle i min ungdom evangeliserade och en person inte ville lyssna på mig och jag personligen tog åt mig och sa orden som jag djupt ångrade efteråt: "hamna i helvetet då om du inte vill lyssna."

- Jag kan än idag komma ihåg den kvällen då jag hade sagt detta hur förkrossad jag var när jag skulle sova över vad jag hade sagt.

Jag önskade så och gör det fortfarande att jag kunde spolat tillbaks till den situationen och ändrat på vad jag sa.

- När jag talade om domen så borde jag haft tårar i ögonen och vädjat till personen att jag så önskar att han inte skulle hamna i helvetet utan att han skulle bli frälst.

Må vi få George Whitfields hjärta som sa till dom han predikade för: "Hur kan jag annat än att gråta, när ni inte gråter för er själva, fastän era odödliga själar är på väg till förtappelse."

- När folk förkastar budskapet om frälsning och vi får lida på bekostnad av det så låt oss inte själva ta åt oss utan förneka vår egen rätt.

Och må vi få Jesu hjärta för dom förlorade. Å hur vi behöver honom och hans självförnekande, självuppoffrande kärlek precis som vi sjunger i sången: He will hold me fast: "For my love is often cold; He must hold me fast"

- Må detta vara vår bön att han skulle hålla oss fast och att vi precis som Trevor predikade om David förra veckan att vi skulle bli män och kvinnor efter Guds hjärta.

"Min son Absalom, min son, min son Absalom! Om jag ändå hade fått dö i ditt ställe" (2 Sam 18:33)! Detta pekar på Gud Faderns hjärta som i Rom 8:32 inte skonade sin egen Son utan utlämnade honom för oss alla.

- Varför är vi då ibland så hårda och känslökalla mot våra medmänniskor?

JC Ryle har utifrån denna händelse med Jakob och Johannes handlande skrivit: "Det är möjligt att ha mycket iver för Kristus, och samtidigt att uttrycka den på mycket ohelgade och okristna sätt.

- Det är möjligt att mena väl och ha goda uppsåt och samtidigt att göra dom mest smärtsamma misstagen i våra handlingar.

Det är möjligt att tro oss ha Skriften på vår sida och att stödja vårt beteende genom citat från Skriften, men att samtidigt begå allvarliga fel.

- Det är klart från detta och andra exempel i Bibeln att det inte är tillräckligt att ha iver och mena väl.

Mycket allvarliga fel begås ofta med goda avsikter. Det är troligt att församlingen från inget annat område har tagit emot så mycket skada som från ovetande men välmenande människor."

- När jag läser dessa ord så kan jag kan jag helt känna igen mig i min tonår. Jag var fylld med iver och välmenande men jag begick så många misstag.

Jag befann mig i vad man på engelska brukar kalla: "The cage stage," där jag inte kunde hantera de bibliska sanningar som jag upptäckte så att det vore bättre att jag hade varit inlåst för en tid tills jag kunde hantera dom.

- I bakspeglarna så kan jag se hur jag många gånger hade rätt i fakta men fel attityd och jag gav mig inte för en det blev bevisat att jag hade rätt men där jag vållade skada på vägen.

Må vi akta oss och vara vaksamma så vi inte gör som Jakob och Johannes utan att vi istället i självförnekelse sväljer vår stolthet och att vi ber att vi skulle reflektera Kristi exempel.

- Låt oss följa honom mot korset i självförnekelse där vi ber att vi skulle få hans hjärta och kärlek för människor.

Och det var det Jakob och Johannes kom att få till den graden att Johannes senare kom att kallas kärlekens apostel.

- Är det inte häftigt hur Gud verkar. Efter en tid, kanske redan inom ett år så fick Johannes tillsammans med Petrus vara med om hur den helige Andes eld kom över samariterna.

Kanske till och med i denna by vars invånare Jakob och Johannes hade villat förtära med eld.

Vi har nu för det första sett på Jesu exempel av självförnekselse och för det andra hur Jakob och Johannes men även vi kan brista i självförnekelse.

Låt oss nu för det tredje och sista se på tre exempel där vi tvingas ta ställning: Vill vi gå vår egen väg eller vill vi följa Jesus på väg mot korset i självförnekelse?

I det första exemplet i v.57-58 så sa någon till Jesus medan dom vandrade vägen fram: **"Jag vill följa dig vart du än går."**

- Jesus svarade honom med att säga: **"Rävarna har lyor och himlens fåglar har bon, men Människosonen har inget att vila huvudet mot."**

Jesus var bostadslös och att följa honom skulle innebära svårigheter.

- Att följa Jesus skulle medföra självförnekelse där denna person skulle få ge avkall på sina bekvämligheter.

Vad har då detta att säga oss? Dom flesta av oss kommer nog aldrig bli bostadslösa för att vi följer Jesus, men jag kan lova er att vi kommer att möta svårigheter på olika sätt.

- Och Jesus kanske kallar just dig och mig att ge avkall på våra bekvämligheter.

Frågan är om vi är redo att förneka vad helst vår Herre kallar oss att ge upp i våra liv för att följa honom.

- För den rike unge manen så var hans pengar hans gud. Så för att kunna följa Jesus var han tvungen att sälja allt han ägde och de det till dom fattiga.

För dig så kanske inte dina pengar är din gud. Men det kanske är något annat som står i vägen i ditt liv för att du ska följa Jesus?

- Att följa Jesus innebär att vi är villiga att ge upp allt som står i vägen för oss att följa honom.

Kanske Jesus kallar dig eller mig att ge avkall på någon bekvämlighet för att följa honom.

- Är vi redo att förneka oss själva och följa honom på korsets väg i lidanden och svårigheter eller vill vi gå vår egen väg?

I det andra exemplet där vi tvingas ta ställning i v.59-60 så säger Jesus till en annan: **"Följ mig!" Mannen svarade: "Herre, låt mig först gå och begrava min far."**

- **Jesus sade till honom: "Låt de döda begrava sina döda, men gå du och predika Guds rike!"**

Dessa ord kan låta minst sagt chockerande. Enligt judisk tradition så vilade enligt flera antikkällor huvudansvaret att begrava sina föräldrar på deras son och det var ansett som en religiös plikt som tog företräde framför allt annat.

- Att inte göra detta ansågs som att bryta mot budet att hedra sin far och sin mor.

Hur kunde då Jesus säga detta och speciellt när han i Matt 15:3-5 hade tillrättaviserat fariséerna och de skriftlärdade för att de bröt mot budet att hedra sin far och sin mor.

- Detta genom att dom istället för att hjälpa sina föräldrar med det dom behövde gav bort det som dom borde hjälpt sin föräldrar med som en offergåva.

Och sa inte Paulus i 1 Tim 5:8 när han talade om att ta hand om änkor: **Men om någon inte tar hand om sina närmaste, särskilt då sin egen familj, så har han förnekat tron och är värre än den som inte tror.**

- Vad menar då Jesus här då Skriften inte kan motsäga sig själv? Det verkar som om Jesus vill choka sina lyssnare om hur brådskande det är att följa honom.

Vi vet inte med säkerhet om den här mannens far just hade dött? Många bibelutläggare menar att om denna mannens far just hade dött att sonen aldrig skulle ha träffat Jesus.

- Det var sonens skyldighet att se till så att föräldern skulle bli förbered för att bli begravd och inom judendomen brukade man ha begravning inom 24 timmar efter dödsfallet.

Familjemedlemmarna som förberedde kroppen för att bli begravd brukade stanna med kroppen tills begravningen hade skett och skulle enligt lagen vara ceremoniellt orena i en vecka (4 Mos 19:11).

- Detta skulle göra det föga troligt att dom skulle vistas bland allmänheten förutom vid begravningen.

Därför så hävdar många att denne mans far ännu inte var död och att han bad Jesus att han skulle få vänta med att följa Jesus tills hans far hade dött och han hade begravt honom.

- Ett annat alternativ till en förklaring här är att en begravning inom judendomen under denna tid ofta tog ett års tid från det att kroppen las i graven tills ett år senare då benen las i en urna.

Så det skulle mycket väl kunna vara så att mannen befann sig i väntetiden för att slutföra begravningen.

- Vi kan inte veta med säkerhet hur det förehöll sig. Men det viktiga som Jesus betonar är hur brådskande det är att följa Jesus. **"Låt de döda begrava sina döda, men gå du och predika Guds rike!"**

Med döda här så är det lite tvetydigt. Det kan syfta på den här 1 åriga begravnings tiden där Jesus helt enkelt säger till mannen: Låt dom bokstavligen döda ta hand om dom döda.

- Vad spelar det för någon roll om benen läggs i en urna? Men det skulle också kunna syfta på att dom som är andligt döda ska ta hand om begravningen.

I liknelsen om den förlorade sonen så säger Fadern: **"Ty min son var död men har fått liv igen"** (Lk 15:24).

- Vad helst Jesus här menar så är det viktigt att vi inte missar varför han säger detta.

Och det är hur brådskande det är att följa Jesus och hur viktigt det är att predika om Guds rike vilket Jesus kallade mannen att göra.

- Och hur viktigt är det inte i denna tid att predika om Guds rike där varje timma tusentals människor dör och går förlorade.

Varje dag så dör statistiskt sätt på denna jord mer än 150 000 människor och majoriteten av dem blir begravda utan att ha fått lära känna Jesus.

- Vad är väl mer brådskande och viktigare än att predika evangeliet om Guds rike så att människor blir räddade för evigt innan det är för sent.

Här så krävs det självförnekelse att kliva ur vår bekvämlighetzon och att ta risken att kunna bli förlöjligad och förföljd för att vi berättar om Jesus.

- Vem ska berätta för dina skolkamrater om evangeliet om Guds rike om inte du gör det?

Vem ska berätta om Jesus för dina arbetskamrater och för dina grannar om inte du gör det?

- Vem ska dela evangeliet med dina vänner om inte du gör det?

Vem ska berätta för dina facebookvänner om inte du gör det? Vill du gå din egen väg eller vill du i självförnekelse hjälpa människor till korset?

- I det tredje exemplet som Jesus ger oss som också det likt det förra kan uppfattas som chockerande så säger en person till Jesus i v.61-62:

"Jag vill följa dig, Herre, men låt mig först ta farväl av min familj."

⁶²Jesus svarade: "Ingen som ser sig om sedan han har satt handen till plogen passar för Guds rike."

- Denne man hade troligen hört vad Jesus sa till den andre mannen och ville bara få gå hem och säga hej då.

Han ville göra precis det som Elisa hade bett Elia. Att först få säga farväl till sina föräldrar.

- Och det är intressant är att Jesus här anspelar på denna händelse. Detta eftersom Elia hade funnit Elisa när han gick och plöjde med sina oxar (1 Kung 19:19-21).

Till skillnad från Elisa som fick gå och säga farväl till sina föräldrar så säger Jesus **"Ingen som ser sig om sedan han har satt handen till plogen passar för Guds rike."**

- När man gick och plöjde en åker med sina oxar så var det viktigt att man hade sitt fokus på ett riktmärke framför sig.

Vände man sig om så skulle man plöja snett. Och det är detta Jesus vill komma åt med vårt fokus och vår överlåtelse.

- Det är inte det att man inte ska ta hand om sin familj vilket Jesus betonar på många andra ställen utan det han vill säga är att inte vilja vända sig tillbaks och att vilja ha sitt gamla liv utan att ha fokusen på Jesus och hans rike.

Det skulle kunna bli en frestelse för mannen om han gick tillbaks att vilja stanna.

- Ibland så får vi kämpa med samma frestelse. Precis som Alfons Åberg säger: "Jag ska bara..."

Det finns en frestelse att vilja vänta länge innan vi börjar vandra med Jesus. Och när vi börjar vandra med honom så blir vi lätt frestade att se oss om.

- Men om vi vänder oss tillbaka efter någonting i denna värld så passar vi enligt Jesus inte för Guds rike.

Och missförstå mig inte nu. Självklart så ska vi ta hand om vår egen familj och hedra vår far och vår mor.

- Men frågan är: Är det något som du inte vill ge upp som står i vägen för dig från att följa Jesus?

Lots fru såg sig tillbaka mot Sodom som är en bild på denna värld och hon blev en saltstod (1 Mos 19:26).

- Vi kan inte både ha denna värld och Gud. Vi måste ta ställning: Vill vi gå mot korset i självförnekelse eller vill vi gå vår egen väg?

Jesus vände sig inte om trots det lidande som väntade honom. Han satte sitt ansikte mot Jerusalem i riktning mot korset. Hur är det med dig min vän? Har du med ett odelat fokus ditt ansikte riktat mot korset eller vill du se dig om?

- Dessa tre exempel betonar vikten av att lärjungaskapet kommer att medföra svårigheter, hur bråttom det är att följa Jesus och att vi inte kan förlora vårt fokus.

Jesus kallar oss nu till efterföljelse och detta är inte ett tillägg bara för andliga kristna utan kallelsen till lärjungaskap som vi såg för några veckor sedan var del i Jesu självaste evangeliepresentation.

- Min vän om du vill följa Jesus så kommer du att få möta svårigheter, det är ingen dans på rosor.

För lärjungarna så skulle det medföra att de följde Jesus fram till hans död och för många av dem så skulle efterföljelsen leda till deras egen död.

- Det är brådskande och vi kan inte förlora vårt fokus. En person som insåg detta var William Borden.

William var arvtagare till en mycket rik familj i Chicago och kom till tro efter att ha lyssnat på förkunnaren R. A. Torrey.

- Från den stund han kom till tro så var han fast besluten att leva för Herren och Bibelstudie och bön blev det som kännetecknade hans liv.

I självförnekelse började han vandra korsets väg i vilket han beslutade sig för att nå Kinas muslimer med evangeliet.

- Innan han begav sig iväg mot Kina så gav han bort \$500 000 som med dagens mått räknade nog skulle motsvara runt 100 miljoner kronor.

På väg mot Kina i Egypten där han läste arabiska och studerade islam så fick han hjärnhinneinflammation där han år 1913 endast 26 år gammal kom att dö.

- När han låg för döden så sa han följande: No reserve, no retreat, no regrets." "Inga reservationer, ingen återvändo, ingen ånger"

Det var detta gensvar som Jesus letade efter bland dom som han här kallade och det är detta han frågar efter i oss.

- Är vi villiga att följa honom utan reservationer, utan återvändo och utan ånger?

Tragiskt nog så är allt för många människor inte villiga att följa Jesus utifrån hans villkor. Dom vill ha Jesus på sina egna villkor, men det funkar inte.

- Det Jesus gång på gång kommer tillbaks till i Lukasevangeliet är om vi är villiga att beräkna kostnaden?

Vill vi följa Jesus på hans villkor eller vill vi gå vår egen väg?

- Det finns en bred väg som leder till fördärvet, och det är många som går fram på den, men den väg är smal som leder till livet och det är få som finner den (Matt 7:13-14).

Vilken väg är du på min vän? Vart är du på väg: Mot korset i självförnekelse eller din egen väg?